

Det, der for mig er helt afgørende, er, at folk får en viden om, at vi nu står i en situation, hvor vi gør unge mennesker kronisk syge, hvis vi ikke tager hånd om den meget afgrænsede og billige – og i det lange løb ekstremt billige – metode at give dem økonomisk ro.

Jeg satser på, at vi i løbet af de næste 14 dage skal kunne finde en eller anden metode, således at Dansk Folkeparti kan støtte beslutningsforslaget. For mig er det simpelt hen enormt frustrerende at have været så stolt over det her projekt, at have været så glad for, at det blev gennemført, hvorefter vi så løber ind i den her fuldstændig firkantede afvisning, som om de 14 nye initiativer, som regeringen har taget generelt inden for de psykisk syges område, er rettet mod denne gruppe. De er ikke rettet mod denne gruppe.

Derfor er jeg dybt, dybt skuffet over, at vi ikke kunne afslutte hele vores diskussion som et enigt Folketing i løbet af den her folketingssamling. Men så må vi jo se, om vi ikke kan få Dansk Folkeparti til at stemme for det ændringsforslag, som vi måtte komme frem til.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne prøve at høre fru Anne Baastrup om det, der bliver sagt nu, at man vil snakke med Dansk Folkeparti. Det synes jeg er helt fint. Men vil det så også sige, at SF er parat til at gå ind for det, Dansk Folkeparti havde som et helt klart krav, nemlig at man ikke vil være med til, at starthjælpsmodtagere kan komme ind under det her, hvis der nu også er nogle starthjælpsmodtagere, som f.eks. lider af skizofreni?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig klar over, at for fru Irene Simonsen ville det være en katastrofe, hvis der var nogen, der var på starthjælp, og som fik hjælp. Men den forhandling, som jeg agter at tage med hr. Bent Bøgsted, vil jeg ikke involvere fru Irene Simonsen i.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen det vil, kan jeg da i hvert fald sige for mit vedkommende, overhovedet ikke være nogen katastrofe, hvis de bare får den hjælp, som Venstre gerne vil have at de får. Men det, jeg undrer mig over her, er jo, at SF kan gå med til sådan en forskelsbehandling.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvis fru Irene Simonsen er bekymret, så kan hun lave et ændringsforslag, som gør, at der ikke opstår forskelsbehandling, hvis det er det, der er fru Irene Simonsens problem.

Jeg troede, at det var fru Irene Simonsens problem, at hun overhovedet ikke ville være med til at hjælpe den her gruppe. Det er der, hvor vi står nu. Det er en gruppe, som vi har givet en intensiv behandling siden 1998, og nu kan vi se, at der er problemer. Og hvad gør fru Irene Simonsen? Hun vender ryggen til.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For Enhedslisten har det fra starten været klart, at de særlig lave ungedydelser, her for unge under 25 år på kontanthjælp, ikke har haft de tilsligtede virkninger, medmindre man betragter det som tilsligtede virkninger, at nogle mennesker er blevet fattigere.

Vi har under mange forhandlinger i Folketinget haft debatten om nedsatte ydelser som en form for pisk til at få folk i arbejde. Det er regeringens, det er flertallet bag arbejdsmarkedspolitikken opfattelse, at nedsatte ydelser er den form for pisk, der kan få folk, som øjensynligt selv skulle være ude om det, til at søge noget arbejde og ikke mindst også til at få noget arbejde. Det har, hver gang det er blevet undersøgt, vist sig, at det ikke har megen gang på jorden i virkelighedens verden.

Kl. 21.05

Fuldstændig grotesk bliver det jo, når man lader de samme nedsatte ydelser gælde for en gruppe mennesker, som i en periode af deres liv notorisk ikke er i stand til at arbejde. Vi snakker her om en gruppe mennesker, som har masser af problemer på grund af deres psykiske sygdom. Vi snakker om en gruppe mennesker, som i den udstrækning, de kan, godt vil vende tilbage på arbejdsmarkedet, når de en dag er raske. Det giver ikke nogen mening at snakke om økonomiske incitamenter i den periode af de menneskers liv, hvor de hverken kan eller skal søge arbejde.

Regeringen har fremhævet 14 i øvrigt grundlæggende set udmærkede initiativer til at hjælpe psykisk syge. Man har brystet sig af at have ofret 320 mio. kr. over 4 år til den her indsats. Problemet er bare, at vi risikerer, at nok så gode menin-